

DECIZIA nr. 295 din 2015
privind solutionarea contestatiilor formulate de contribuabila
x,
inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/24.09.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sector 1 a Finantelor Publice cu adresa nr.x/18.09.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/24.09.2014, cu privire la contestatia formulata de **x** cu domiciliul in Bucuresti, **x**.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 10.09.2014 si inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. x/12.09.2014, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.07.2014, prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, in suma totala de **x lei**, comunicata contribuabilei cu confirmare de primire in data de 22.08.2014.

Avand in vedere prevederile art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de contribuabila **x**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.07.2014 Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilei **x** obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma totala de **x lei**, calculate pe perioada 31.12.2013-31.07.2014.

II. Prin contestatia formulata, contribuabila solicita admiterea contestatiei formulata impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.07.2014 si exonerarea la plata sumei de **x lei** aratand urmatoarele:

Contractul incheiat cu **x** care era estimat pana in ianuarie 2014 a fost reziliat in luna iulie 2013 si a inregistrat cererea la organul fiscal.

Solicita rectificarea numelui existent in baza de date, respectiv **xxxx**, in numele **xxx**, conform cartii de identitate din 24.07.2013.

Plata impozitului a efectuat-o pe numele **xxx**, iar contractul a fost incheiat intre **xxx** si **xxx**.

Fata de cele invocate, contestatarul considera ca nu are motiv sa platesca impozitul in suma de **x lei**.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de administrare fiscala, motivatiile contribuabilei, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

*Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a calculat corect si legal obligatia de plata in suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente platilor anticipate pentru anii 2009, 2010 si 2013, in conditiile in care contribuabila nu a facut dovada platii in termen a obligatiilor principale, iar pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi de intarziere de la scadenta pana la data stingerii sumei datorate.*

In fapt, prin decizia contestata s-au calculat pe perioada 31.12.2013-31.07.2014 accesorii aferente platilor anticipate pentru anii 2009, 2010 si 2013, in suma totala de **x lei**.

Baza de calcul a accesoriilor a fost individualizata prin documentele:

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. x/07.04.2009, prin care s-au stabilit plati anticipate in suma totala de x lei, cu scadenta la 15.06.2009 pentru suma de x lei, la 15.09.2009 pentru suma de x lei si la 15.12.2009 pentru suma de x lei;

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr.x/01.02.2010, prin care s-au stabilit plati anticipate in suma totala de x lei, cu scadenta la 15.03.2010;

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2010 nr. x/09.04.2010, prin care s-au stabilit plati anticipate in suma totala de x lei, cu scadenta la 15.06.2010 pentru suma de x lei, la 15.09.2010 pentru suma de x lei si la 15.12.2010 pentru suma de x lei;

- decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2013 nr. x/04.02.2013, prin care s-au stabilit plati anticipate in suma totala de x lei, cu scadenta la 25.03.2013 pentru suma de x lei, la 25.06.2013 pentru suma de x lei, la 25.09.2013 pentru suma de x lei si la 25.12.2013 pentru suma de x lei, rectificata prin decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2013 nr. x/02.09.2013 prin care a fost restransa impunerea la x lei.

Din situatia analitica debite plati solduri pe anii 2009- 2014 se retine ca in contul „Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor” (**cod 55**), contribuabila a efectuat urmatoarele plati:

- anul 2009 - nu a efectuat nicio plata;
- anul 2010 - nu a efectuat nicio plata;
- anul 2011 - nu a efectuat nicio plata;
- anul 2012 - nu a efectuat nicio plata;
- anul 2013 - suma totala de x lei (x lei cu chitanta nr.x/25.03.2013; 119 lei cu chitanta nr.x//25.06.2013 si suma de x lei cu chitanta nr.x/25.09.2013);
- anul 2014 - nu a efectuat nicio plata;
rezultand un sold neachitat evidentiat la 31.07.2014 in suma de x lei.

Platile efectuate de contribuabila in cursul anului 2013 au stins obligatii de plata in ordinea vechimii, respectiv prin plata sumei de x lei s-a stins in parte obligatia fiscala evidentiata la 15.06.2009 in suma de x lei (x lei - x lei) rezultand la aceasta data plati anticipate neachitate in suma de x lei.

In drept, art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

Potrivit prevederilor art. 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"**Art. 82** - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosintei bunurilor, cu exceptia veniturilor din arendare, precum si venituri din activități agricole **sunt obligati să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit,** exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin retinere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, **luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică**

contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal (...). Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; "

Potrivit dispozițiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

"Art. 21. - (1) **Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.**

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorărilor de întârziere, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii (...)."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

"Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt **scadente** la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

În speța sunt aplicabile și dispozițiile **art. 115** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevad:

„ **(2)** Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) **în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;**

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii. [...]

În ceea ce privește calculul majorărilor de întârziere, dispozițiile art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată prevad :

"Art. 119 - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere**".

"Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Începând cu 10.04.2011, conform Ordonanței de urgență nr. 39/2010:

„(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de **0,04%** pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Începând cu 01.03.2014, conform Ordonanței de urgență nr. 8/2014:

(7) Nivelul dobânzii este de **0,03%** pentru fiecare zi de întârziere.

În temeiul prevederilor din Codul de procedura fiscala, rezulta ca accesoriile se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca obligatiile de plata accesorii se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata ca o masura accesorie in raport cu debitul principal. In ceea ce priveste platile anticipate cu titlu de impozit, acestea se individualizeaza de catre organul fiscal prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

- scadenta obligatiilor de plata reprezentand platile anticipate cu titlu de impozit pentru anii 2009, 2010 si 2013 inscrisa in situatia analitica debite, plati, solduri este data de cele patru termene de plata prevazute in deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pentru anii 2009, 2010 si 2013

- contestatara nu a efectuat plati in quantumul si la datele scadente, astfel incat suma de x lei achitata in 2013 a stins in ordinea scadentei obligatia fiscal scadenta la 15.06.2009;

- contestatara nu a facut dovada platii sumelor scadente stabilite prin deciziile de impunere pe anul 2009, 2010 si anul 2013, pe perioada cuprinsa intre termenul de scadenta si pana la 31.07.2014, astfel incat datoreaza accesorii aferente pe perioada 31.12.2013-31.07.2014.

Nu poate fi retinut argumentul contestatarii privind faptul ca a reziliat contractul incepand cu 01.07.2013, intrucat din situatia analitica debite, plati, solduri rezulta ca organul fiscal a operat scaderea platilor anticipate in urma rezilierii contractului invocat, asa cum reiese si din continutul deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2013 nr. x/02.09.2013.

Nici invocarea de catre contestatara a faptului ca a efectuat plata impozitului pe un nume care nu a fost rectificat in baza de date a organului fiscal nu poate fi retinuta intrucat identificarea contribuabililor in evidenta fiscala se efectueaza in baza codului numeric personal.

In speta, organele fiscale au stabilit corect in sarcina contestatarii obligatia de plata a sumei de x lei reprezentand accesorii pentru perioada 31.12.2013 -31.07.2014, calculate asupra platilor anticipate stabilite prin deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anii 2009, 2010 si 2013 si neachitate.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art.213 - (1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.”

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca a fost corect si legal intocmita decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.07.2014, prin care Administratia Sector 1 Finantelor Publice a stabilit accesorii in suma de x lei, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.21,

art.45, art.86, art.111, art. 119, art.120 si art. 216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de contribuabila **x** pentru obligatiile de plata accesorii in suma de **x** lei stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/31.07.2014 emisa de Administratia Sector 1 Finantelor Publice.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.